

[Thestrup.]

kalde det, i Grønland; også dette spørgsmål glæder jeg mig til at drøfte nærmere med ministeren i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fritidsundervisning m. v. i Grønland.

(Lovforslaget (nr. 75) findes i tillæg A. sp. 1303, fremsættelsen i tidenden sp. 1878).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Knud Nielsen: Lovforslaget betyder en ajourføring og koordinering af bestemmelserne vedrørende fritidsundervisning og fritidsvirksomhed i Grønland.

Det er et meget tiltalende lovforslag, og jeg må måske have lov at komplimentere Grønlandsministeren og Grønlandsministeriets embedsmænd for det meget letforståelige sprog, forslaget er affattet i. Administrationen er enkel og overskuelig, og det samme er oplysningsvirksomhedens struktur. Jeg finder særlig grund til at fremhæve den indbyggede smidighed med hensyn til krav vedrørende alder, deltagerantal og timetal. Forslaget er så rummeligt og smidigt, at der overalt vil være mulighed for at tage fuldt hensyn til særlige lokale forhold. Hvis der f. eks. et sted ikke er tilstrækkelig mange deltagere til at etablere en aktivitet under voksenundervisningen, vil den efter forslaget kunne etableres under ungdomsskolen og omvendt. Lovforslaget åbner på

samme måde mulighed for sammenlægning og samdrift af ungdoms- og senior klubber.

Det bør også fremhæves, at lovforslaget rummer en bemyndigelse til ministeren til at fremme forsøgsvirksomhed inden for lovens rammer. Det er noget meget positivt, at deltagelse i fritidsundervisningen under alle omstændigheder skal være vederlagsfri, og at også lærebøger og lignende materiale skal stilles vederlagsfrit til deltagerens disposition, ligesom der i en række tilfælde vil kunne ydes befordringsgodtgørelse.

På finansloven for 1971-72 er der afsat 5.685.000 kr. til dette formål, og merudgifterne ifølge loven anslås til 500.000 kr. på årsbasis. I betragtning af, at staten afholder samtlige udgifter til voksenundervisning, ungdomsskole og specialundervisning og en væsentlig andel af udgifterne til de øvrige aktiviteter, virker beløbet ikke afskrækkende.

Lovforslaget skulle således i kraft af sit indhold og sin udformning kunne få en let gang gennem tinget. Det må imidlertid understreges, at dette er en ramme- og bemyndigelseslov, der rummer visse ideelle målsætninger. Når forslaget er vedtaget, står det egentlige arbejde tilbage, nemlig at udfylde rammen eller at iklæde det skelet, man har konstrueret, kød og blod. Hvis det skal lykkes, tror jeg, det vil være nødvendigt at sætte effektivt ind på især 3 områder, som jeg kort skal omtale.

Det første er spørgsmålet om lærebøger og lignende materiale til anvendelse i fritidsundervisningen. Eftersom mellem 80 og 90 pct. af den grønlandske befolkning ikke forstår dansk, er det helt afgørende for lovens heldige gennemførelse, at alt nødvendigt materiale foreligger på grønlandsk, og i det omfang, det ikke foreligger, da bliver fremstillet.

Det andet er spørgsmålet om undervisere og foreningsledere. Der findes inden for det folkelige oplysningsarbejde i Grønland kun ganske få medarbejdere og undervisere, der behersker både dansk og grønlandsk. Det nødvendiggør medvirkende tolke i det om-